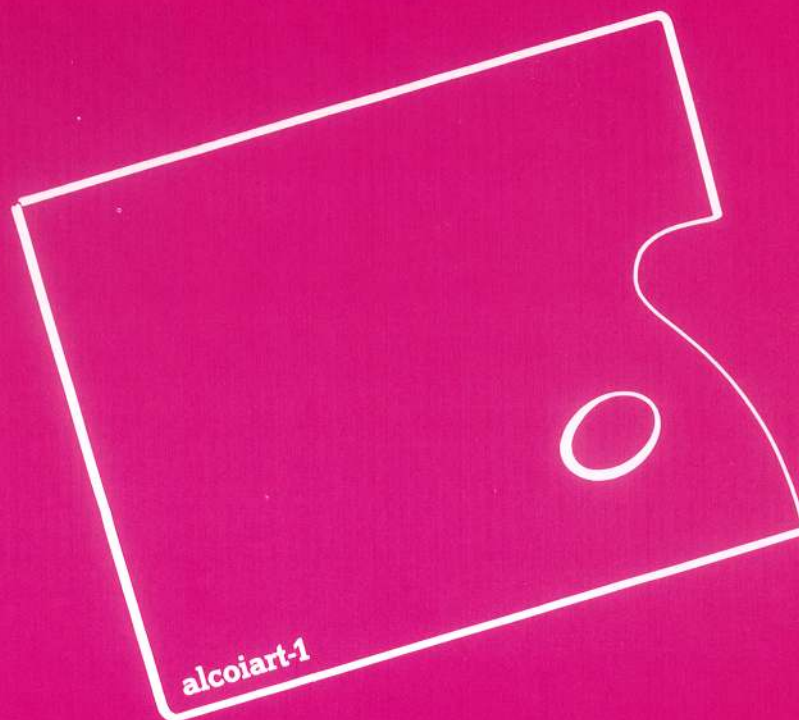

CASA DE CULTURA

ANTONI MIRÓ

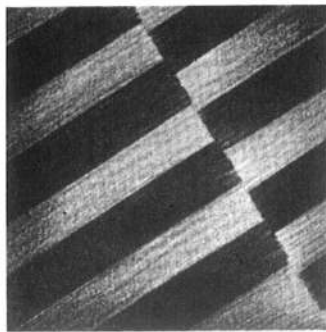
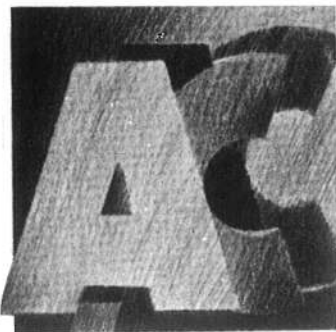

antoni miró

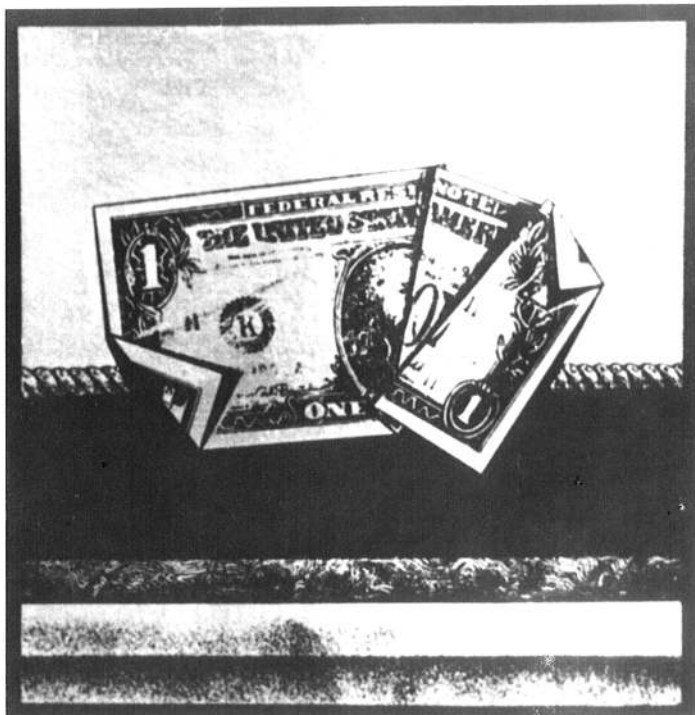
sala d'exposicions del centre excursionista d'alcoi
organitza: secció de cultura valenciana
setanta-sis pintures 1958-1965, les nues i altres
des del 18 al 30 de gener 1965

MOSTRA RECULL DE CARTELLS IMPRESSOS DES DEL 1965.

ORGANITZADA PER LA ASSOCIACIO CULTURAL
ALCOIÀ COMTAT I ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ.

Escriuen: FRANCESC BERNÀCER I VALOR
GLÒRIA BOSCH I MIR - ROMÀ DE LA CALLE
GONÇAL CASTELLÓ
JAUME FÀBREGA - ISABEL CLARA SIMÓ.

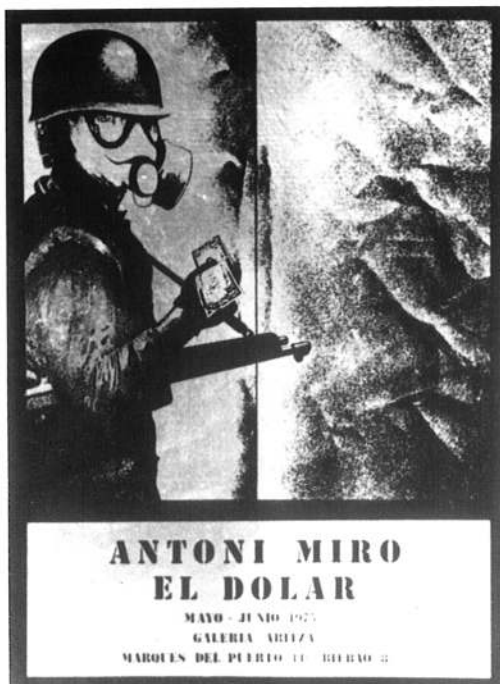

Heus ací les circumstàncies vitals del temps i l'espai d'Antoni Miró concentrades en aquesta mostra de cartells. Són les credencials d'un home d'ara i del País Valencià i d'una manera d'entendre i explicar la vida. Són ja molts anys, des d'el 65, i molts cantons del nostre poble i de més lluny, cridant la veritat personal de l'artista, les seues inquietuds o l'ideal d'un somni actiu. S'ha fet també veu col·lectiva perquè li ha sabut prendre el pols a la vida. Cartells que per la seua qualitat tenen ja un alé propi independent de la fugacitat de la funció concreta per a la qual van néixer. Foren un dia reclam i convocatòria; ara, tots junts, es senten germans i camí d'una voluntat que sap on va. Amb energia i lució desa sempre. Aquests cartells foren la tarja de visita d'exposicions seues de pintura o d'actes culturals. A la història del nostre poble, entre assagistes, gramàtics i cançons, li ha de créixer un llarg capítol: estaven els pintors. I l'obra i tot l'esforç artístic d'Antoni Miró fent poble i fent País.

El cartell és la fugacitat més gran de tot el que és plàstic, és la funcionalitat fins a l'últim extrem, el missatge de la premsa que vol dir coses. Aquests cartells, però, són dels que queden perquè donen testimoni d'una persona, i estan fets contra el temps i amb els millors criteris d'eficàcia artística. Hui que vivim l'apremiant món de l'instàntania, el barboteig dels telegrams i les presses; quan es mori quasi sempre de repent i mai no hi ha temps, els cartells d'Antoni Miró ens parlen a tots i ens diuen sempre. Tenen la simplicitat de lo verdaderament poètic, l'autenticitat de les veritats sempre per davant. Com la vertadera poesia, —i els cartells de Miró en tenen també molta—, són la paraula plàstica en el temps i permaneixen ben vius encara.

Antoni Miró és el xiquet que s'aixeca fent preguntes, el qui arriba dient açò s'ha d'arreglar, el qui talla les digestions als burgesos bempensants, el qui fa entrar a la gent amb gràcia i sense presses. La simplicitat de la crítica d'etiquetes parlaria de cartells de denúncia. Jo no diria pas això. En tot cas, parlaria d'una finor de consciència, d'un mal gust de boca perquè hi han massa coses que no li agraden i sobre les quals la gent superficial hi patina amb culpable inconsciència. I Antoni Miró és dels que ens diu el costat fosc de la vida i la mala condició de l'home o dels homes que humilien la seua condició. Però també amb delicadesa, com qui es queda l'últim tancant portes, sense els crits de la trona moralista o de la suficiència de qui ho sap tot. Amb el cap clar i la mà artista. Li se nota que li dol el País i li dol l'home; que li viuen poble les millors fibres de l'esperit, que no alça mai la veu però no calla, i ens diu als ulls i a la consciència que aixó que ell ens presenta també és la veritat, i que cal fer les coses millor, que a l'home no deu d'emmordassar-lo cap d'explotació ni tòpic interessat i que a ell també li fa fur-tar algú la bicicleta.

Francesc Bernàcer
Director del Centre Municipal de Cultura

ANTONI MIRO, un «missatge» que batzega

Quan tenim l'obra d'un artista al davant, sempre hi ha un factor emotiu i sensitiu que precedeix qualsevol mena de reflexió o anàlisi. Si la descàrrega de corrent que rebem ens commou, desconcerta, sorprèn, vol dir que aquell treball té una sensibilitat i, sobretot, la capacitat absolutament necessària de «comunicar». Això és el que li passa a l'alcoià Antoni Miró: fa un art que batzega. Aquestes primeres impressions són, almenys per a mí, les vàlides i valuoses, doncs obren la porta a un ulterior anàlisi dels elements plàstics, la possible rigurositat tècnica i l'efecte final del «missatge». Antoni Miró llença primer els missatge i, en els cartells, és ben efectiu el plantejament de l'art com a missatge. Són, en definitiva, les batzegades d'una complicitat potser amargada o dormida, d'una preocupació que ens afecta molt directament, car no fa el pamflet localista sinó que projecta i fa extensiva la crítica a una globalitat. Per això, quan llegim i observem a fons cada imatge d'Antoni Miró és fàcil adonar-se de la manipulació que tots patim. Cada u fa seu un nivell de lectura diferent d'acord amb la identitat, tensions viscudes i el context real que ens toca viure.

Quan Antoni Miró tracta el tema de «les llançes», sabia bé quin era el fons comú, social i polític, d'un acte reiterat en un altre context i època. En el «dòlar» recupera tot un sistema de poder que aixafa per mitjà del símbol. Però, en aquests fets extensius hi situa els signes referencials al nostre entorn vivencial —així surten reduccions simbòliques a una imatge com «Encara diguem no»—. Per tot això i més, com veureu en les temàtiques dels cartells, Antoni Miró fa un art útil, un servei a la societat, un convit a la reflexió i a desvetllar aquells mals tragos amagats rera un suggeriment. S'hi apleguen en un sol mirall funció-art-tècnica amb un «missatge» viu i una escalfor que sovint crema.

Quan veiem les obres d'Antoni Miró cal pensar quins factors hi entren a formar part: una consciència que el situen al marge de la imatge fruidora, una comunicació amb elements del passat vàlids com a fons simbòlic i transformats d'acord amb la integració de signes actuals —«Felip V», «les llançes»...—, una preocupació pels fets polítics i socials que ens envolten, una aplicació de filosofia pràctica tallant i irònica, una lectura múltiple de l'obra amb la prioritat de la imatge, una escenificació simbòlica de continguts socio-polítics i, en definitiva, un *compromís* amb l'època que li pertoca viure i l'ús d'uns elements que reforcen el missatge i el símbol. Les seves obres són crítics de quotidianitat, contundents, testimonials, documentals, conscients, combatius, preocupats i preocupants.

Glòria Bosch i Mir

MOSTRA D'ART DEL PAIS VALENCIÀ

mostra d'art del país valencià
des del 7 fins al 20 de setembre del 1978
sala d'exposicions de l'ajuntament de monover
monover (al·ludi del vinalopó) país valencià

conferències a càrrec d':
eduard ranch sales (apertura dia 7, a les 21 h.)
joan m. monjo (clausura dia 20, a les 13 h.)

organitza i patrocina:
comissió de festes i ajuntament de monover
consell del país valencià (conselleria de cultura)
associació d'artistes plàstics del país valencià

obres d':
aguiar
alberola
alexandre
andreu alfaro
armengol
azorin
arcadi blasco
bolix
candela vicado
carmelo
carrillo
castellón
casullajós

escriu:
equipo anténica
cudradero
joana francès
genovès
gabino
hieras
iestres
lau
lorenzo
lloréns
marco
marí
antoní miró

monjo
mus
nasser
navarro
padilla
equip realitat
rimbau
roc
alfonso saura
eusebi sempre
sisto
solsona
salvador soria
leixidor
yurralde

aportació de la comarca
obres d':
aguado
burrielco
camil
chaumet
cosin
daniel
angelita furio
luisano
ramón molina
peiro
piqueras
enric vidal
rula vidal

El Cartell: de l'estètica de l'efímer al testimoni històric

Amb el lent i fecund desenrotllament del *mass-media*, la cultura artística contemporània ha vist ampliat de forma simultània els horitzons i problemes.

Sens dubte, l'àmbit de l'experiència visual pot considerar-se com un dels sectors culturals en els quals amb major extensió i intensitat s'han produït significatives transformacions que han encaixat, inclús, la vida quotidiana.

En este sentit, el cartellisme com a fenomen cultural i medi destacat de comunicació, s'enquadra de ple dins d'eixa accelerada i innovadora conjuntura històrica típica del nostre segle que ha afectat profundament la sensibilitat, els ressorts cognoscitius i, en general, les més diverses pautes del nostre comportament individual i social.

No estranyarà ningú doncs que l'interès despertat pels cartells i les conseqüents investigacions, s'hagen estès i diversificat interdisciplinadament entre les diverses ciències humanes, sobretot tenint amb compte la seua versatilitat utilitària, llurs àmplies possibilitats experimentals i el singular caràcter desmitificador de l'objecte artístic en eixa «època de la seua reproductibilitat tècnica», com acertadament diria Walter Benjamín.

Precisament l'actual reflexió estètica s'ha ocupat cada vegada amb més vigor i sistematització d'este fenomen cartellista en la mesura en què la pròpia pràctica significant desenvolupa-

da pels artistes ha tingut també una atenció especial, dins l'apogeu de les arts gràfiques, a la realització de cartells i, s'ha de dir amb justícia que el nostre País, històricament, sempre ha tingut nombrosos i excepcionals cartellistes. Ens queda el record de Josep Renau o Artur Ballester, entre tants altres, per confirmar-ho. No obstant aquesta tradició, afortunadament no ha estat trencada, un bon exemple n'és aquesta mostra, una de les més interessants facetes de l'obra d'Antoni Miró.

En esta modalitat de l'activitat plàstica connecta indissoçiablement tant la *funció estètica* com la *social* del cartell a través de les tècniques específiques de l'elaboració, sempre en un constant procés d'evolució.

Per altra banda s'ha de fer constar la «mútua» influència establerta bilateralment entre la pintura i els recursos cartellístics, encara que no siga este el lloc idoni per atendre la seua justificació. Ambdós fets converteixen en indiscutible la creixent necessitat de donar cabuda en la història de l'art al fenomen, i als productes del cartellisme.

Nogensmenys és dintre de les coordenades d'una *teoria de la comunicació artística* on s'evidencia el paper que paradigmàticament aconsegueixen els cartells en la cultura visual de la nostra època. La *funció comminatória*, l'impacte perceptiu (reduplicat sempre per l'estratègica ubicació en el si del medi urbà) el converteixen en l'eix de la seua pregnància ideològica, de la seua eficàcia testimonial i de la pròpia acció divulgadora, publicitària o propagandística.

Des d'esta constatació, el fet mateix d'organitzar una mostra de cartells (més enllà de qualsevol oportuna i lloable adequació divulgadora) suposa ja d'alguna manera *recuperar* la capacitat funcional de cada cartell concret com un document que recull i apuntes la nostra memòria històrica, *reactualitzant* significativament l'específica funció que té de comunicació immediata i directa que va quedar presa, en cada cas, en les concretes coordenades de la seua presència temporal i efímera entre nosaltres. Aquesta nova apropiació col·lectiva que ara se'ns ofereix, des d'un context disfuncional com puga ser una sala d'exposicions, afegeix al *valor exhibitu* i històric, cosa aquesta que és consubstancial a la utilitat del mateix cartell, un simultani *valor cultural* (de culte social) que reforça des del seu emmarcament, el seu caràcter estètic específic i unilateralment. Es curiosa la impenitent paradoxa que la dinàmica de la nostra organització socio-cultural consagra paral·lelament a la superació del caràcter utilitari que un dia va motivar la gestació com un objecte visual, en este cas cadascun dels cartells d'Antoni Miró, impressos des del 1965 fins al 1983, realitzats uns per a actes culturals i els altres amb un clar i eficient compromís polític.

En cada cas, degut a l'interès i la qualitat de la mostra, se'ns ofereix una bona oportunitat, no tan sols de recuperació testimonial i de convenient anàlisi en relació al seu insistent itinerari plàstic, sinó també una ocasió apta per reflexionar sobre la significació i l'abast del fenomen del cartellisme en la nostra història pròxima i en l'actual.

Romà de la Calle

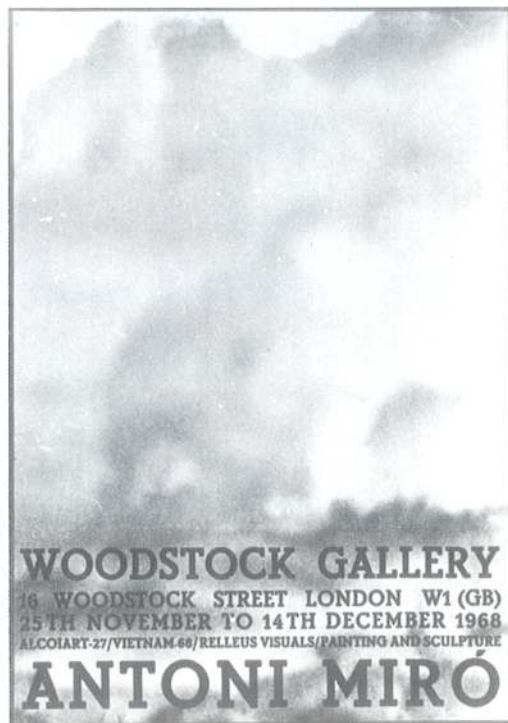
Març del 1983 - Departament d'Estètica Universitat de València

GRAPHIC-RETROSPEKTIVE VON ANTONI
MIRÓ / 15-31 AUGUST 1982 / "RONCALLI
HAUS"/HARZTORWALL,2/WOLFENBÜTTEL

GRAPHIK-RETROSPEKTIVE
ANTONI MIRÓ
KULTURVEREIN DER KATALANISCH
SPRECHENDEN/HANNOVER, MAI-JUNI 1982

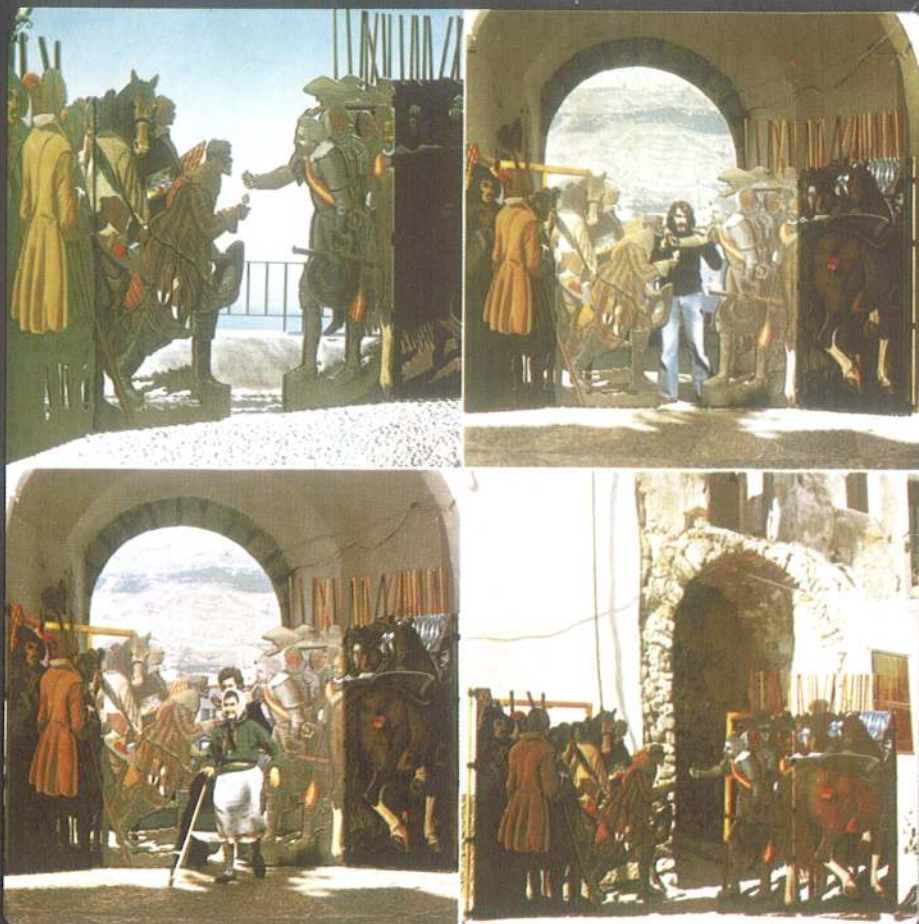

WOODSTOCK GALLERY
16 WOODSTOCK STREET LONDON W1 (GB)
25TH NOVEMBER TO 14TH DECEMBER 1968
ALCOIART-27/VIETNAM 68/RELLEUS VISUALS/PAINTING AND SCULPTURE
ANTONI MIRÓ

PRESENTACIÓ
A CÀRREC
D'OVIDI MONTLLOR

ANTONI MIRO

CONGRÉS
DE CULTURA
CATALANA

DEL 2 DE MARÇ
FINS AL
2 D'ABRIL DEL 1977

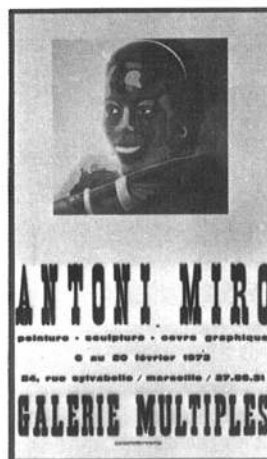
SALA GAUDI

CONCELL DE CENT, 337 (T. 3184176) BARCELONA-7

PINTURA
ESCULTURA
GRÀFICA

ANTONI MIRO "LLANÇOLS IMPERIALS" 1976 (7) PINTURA OBJECTE: FERRAMENTA

GRÀFICS DIAF ALICANT - DIBUXT LIGAL A 30 1977

El cartell, documents i testimonis

El reclamar l'atenció de la gent per mitjà del cartell, es remunta als relleus mesopotàmics de les civilitzacions assíria-sumèria, utilitzats pels mercaders i comerciants amb l'ànim d'atreure l'atenció sobre els seus afers.

Després els grecs i els romans feren en tauletes de cera els anuncis oficials d'espectacles o de mercaderies.

A l'Edat Mitjana i en el nostre àmbit cultural, les formes escrites d'advertiments a la població eren força rudimentaris, solament els nobles cavallers feien les «lletres de batalla» que adreçaven als seus enemics i que clavaven a la porta de les esglésies; per al poble menut, alfabet, les prevencions, edictes i consells s'adreçaven pel mitjà d'un nunci o pregoner, el qual passava pels carrers i places de les ciutats i viles fent la crida o avís iniciat amb aquesta fórmula: «Ara ojats...». El poble es reunia al seu voltant per escoltar la nova o l'amenaça del moment.

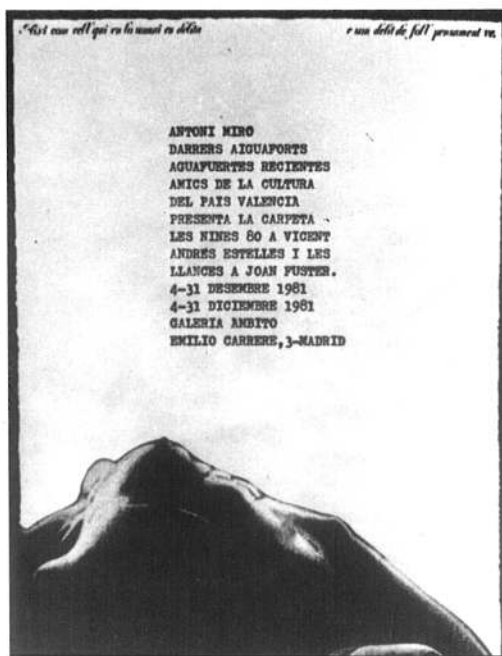
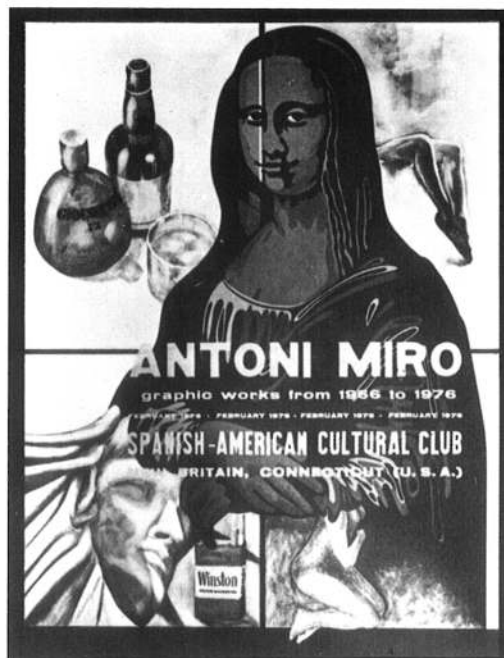
Ja en època moderna els anuncis són un full manuscrit dibuixat i imprès, és un míting plàstic de comunicació de masses enganxats per les parets que ha de respondre a les condicions de simplicitat de forma suggestiva i amb originalitat que el faci prou atractiu a l'home del carrer al qual va dirigit. Han d'ésser cartells directes, esquemàtics a vegades, gràfics expressius d'una morfologia clara i d'una sintaxi simple i ben articulada.

La Mostra que avui presenta Antoni Miró són documents o testimonis d'uns temps i d'una societat que després d'acomplir la seua utilitat pràctica d'anunciar l'objecte immediat, o expressar la protesta contra la injustícia o les reivindicacions nacionals o polítiques de cada moment (i que són ja molts anys), passat un temps esdevenen testimonis estètics de l'art plàstic dels nostres dies.

Antoni Miró, arrelat profundament al seu País Valencià, és el continuador d'una llarga tècnica en l'art d'expressar amb el dibuix els crits d'un poble, el nostre, per un combat polític, per una renovació social d'alliberament nacional que té un alt valor comunicatiu amb la incorporació de noves tècniques gràfiques i la utilització d'uns mitjans impressos que permeten una seriació de l'original.

L'Antoni Miró és un artista encara jove, però un dels millors del País i també de l'estranger. Esperem d'ell una llarga i fructífera obra que ens omplirà d'orgull l'legítim als seus conciutadans.

Gonçal Castelló

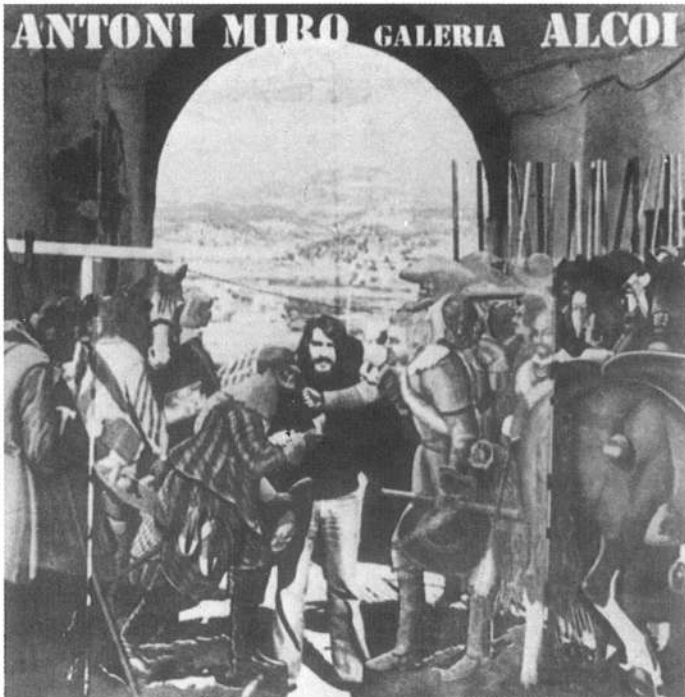

1972 AMERICA NEGRA
1973 UOMO AZUL
1975 IL GIGANTE
1975 LE LAMINE
1976 LA MISTICA
1977 L'UBRIACO
1978 L'ESPRESSO
1979 L'UOMO BRONZE

ANTONI MIRO

DEL SALTO DI MATTI DI 1976 - ESPANCON RETROSPECTIVA 1972-1979
PINTURA - SCULTURA - ORETTOS - METALGRAFICA - LITOGRAFIA - SERIGRAFIA - GRABATO
MUSEO DE ARTE CONTEMPORANEO DE SEVILLA

ANTONI MIRÓ GALERIA ALCOI

EL crit a la paret d'Antoni Miró

S'ha dit que un cartell és com un crit llençat des de les parets de la ciutat. Fins i tot pot ser un crit tràgic, com ens ho va mostrar el sacrifici de Miquel Grau, assassinat mentre encolava un cartell per a l'Autonomia. Es, sempre, un *crit* plàstic i un *crit* informatiu, ja que la seva funció primordial és avisar d'algun fet o comunicar-lo. En el seu llenguatge van sempre units text i imatge, el missatge de les lletres i la iconografia.

El cartell és, per definició, un art popular o, dit d'una altra manera, una de les manifestacions més importants de la cultura de masses, aquest art de hui per a la gent de hui.

I ho és perquè el cartell, a diferència d'un quadre o d'una escultura, reclosos en una galeria o en un museu, exigeix el carrer i reclama de forma immediata la nostra atenció. El cartell, doncs, ix al nostre encontre i, gens elitista, no tem ésser repetit en milers d'exemplars i, fins i tot, no desdenya que, un cop acomplerta la seva funció comunicativa immediata, el clavem a les parets de la nostra cambra.

Hi ha, naturalment, cartells de publicitat comercial, que ara no ens interessen. Volem parlar, en canvi, del cartellisme de tipus cultural –i, perquè no, polític en el sentit més ampli del terme, ja que al País Valencià, la sola presència de la llengua pròpia al carrer és encara l'exercici d'un dret difícil–.

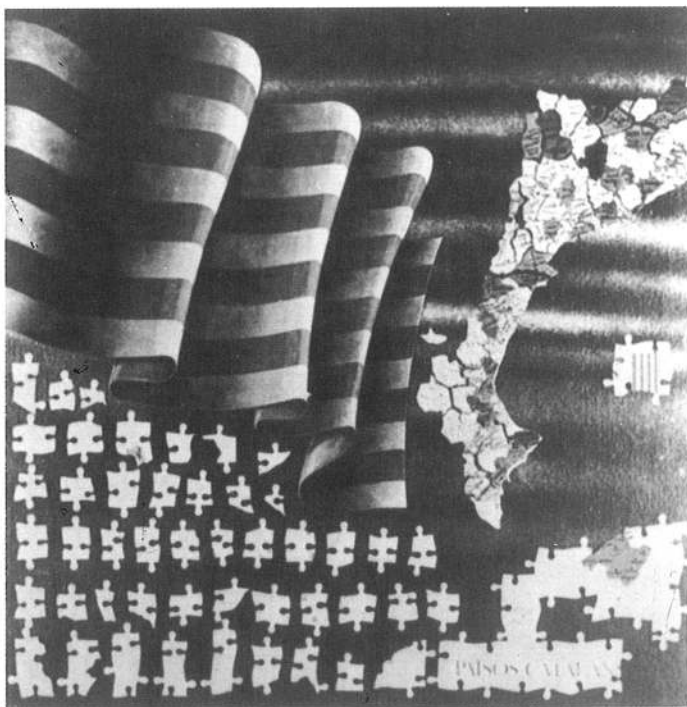
Veient aquests cartells d'Antoni Miró ens adonem de com això que acabem de dir hi correspon d'una forma ben exacta. Aquest artista nostre que, d'una banda, sempre ha utilitzat en la seva obra elements propis de la cultura de masses, de l'altra fa un art combatiu, crític, profundament arrelat amb la realitat i la seva transformació.

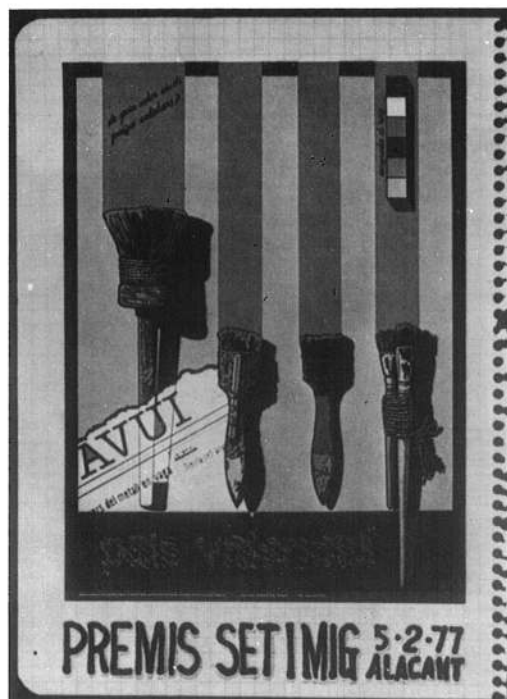
Per això Miró se sent tan còmode en el llenguatge específic del cartell, que sap interpretar magníficament alhora que hi aporta la seva sorprenent capacitat de creació i recreació d'imatges crítiques i sarcàstiques de la realitat.

A les seves mans el cartell, més que mai, es converteix en un crit que denuncia opressions i imperialismes i, al mateix temps, anuncia els signes esperançats del nostre redreçament cultural.

Jaume Fàbrega

Associació Catalana de Crítics d'Art

MUSEU INTERNACIONAL DE LA RESISTENCIA SALVADOR ALLENDE - PAIS VALENCIA

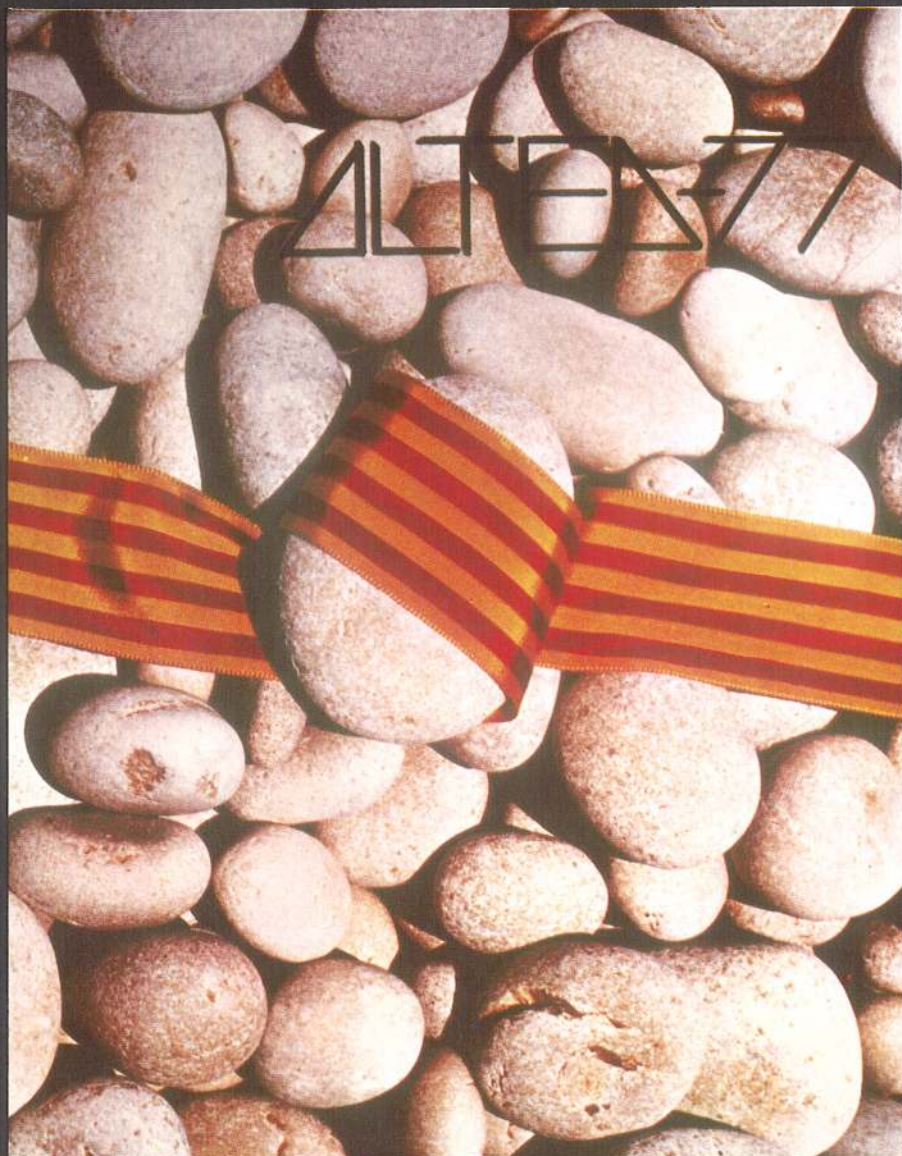
DATA: 16 SETEMBRE - 7 OCTUBRE - 78
LLOC: SALES DEL MUSEU HISTORIC MUNICIPAL • VALENCIA
CONSELLERIA DE CULTURA DEL PAIS VALENCIA

OVIDI MONTLLOR I TOTI SOLER

CINEMA CALDERON
20 DESEMBRE 1981 / MATI 11'30 HORES / ALACANT
INVITACIONS / LLETRERIA SET I MIG / RAFAEL THROL, 10
ORGANITZA / AMICS DE LA CULTURA AL PAIS VALENCIA

altas-77
festa popular i cultural.
Boc plaça de l'església
i carrers pobles antics.
altas (marina baixa).

agost del 1977.
programa d'actes:

dissabte dia 11.

20.30 h. - pregà a càrrec de marines monges
inauguració de les exposicions.
sala de globs i de coloms.
21.00 h. - concert per l'unió musical de Bira.
22.30 h. - recital de dolçena i tabalet.
23.30 h. - actuació del grup paravans.
actuació d'hàrio carnacho.

diumenge dia 14.

10.00 h. - esmorzaret altés.
sala de globs.
10.00 h. - prova de títol en la costura del
maestres la música.
19.00 h. - festa rodona amb arquitectes,
artistes i urbanistes per a la
conservació i millora del poble
antic. l'assí del balaguer.
21.00 h. - para arnat contrarera.
recital i cantoria de tabalet i dolçena.
poeta saranda.
concert per la agrupació musical almerense.
21.30 h. - festre, "la casale" interista.
"moltes variacions per a un coia".
actuació de carlos beldori.
actuació del grup de jazz "arnie west and guests".
actuació d'ovidi monllor.

dilluns dia 15.

17.00 h. - coregrafia d'altés.
prova esportiva.
21.00 h. - para adria esp i valdés.
actuació d'el tall.
actuació d'arnie west and guests.
actuació del grup triera.
cassà de focs artificials i
cremà de la fola.

es rodarà una pel·lícula documental i es
convoquen un concurs fotogràfic sobre el
festivitat, exposició escolar i mostra
fotogràfica, projeccions de pel·lícules
i dispositives sobre la cas; realització
d'una festa i pintura d'un mural representi
amb participació de tota, per ser el primer
any i han estat invitats solament els artistes
que viuen i treballen a alta per a mostrar
les seves obres a l'alta Bira i les galeries.
la participació serà completament lliure per
a tot-hom i serà recollides tota mena de
suggeriments. - la pròpia experiència d'aquesta
primera festa de casa cultural - per a millorar
les properes.

organització a càrrec del centre d'iniciatives
turístiques d'altés (alcanti) espanya.

25 D'ABRIL - 271 ANIVERSARI DE LA BATALLA D'ALMANSA 271 ANYS D'OPRESSIÓ NACIONAL

ALLIBEREM EL PAÍS VALENCIÀ!!

El cartell al País Valencià.

Diuen els que saben d'aquestes coses que els cartells no són cosa d'artistes, sinó de grafistes. I que, si hom vol fer un impacte que atregui l'atenció del públic, millor seria fer servir les tècniques, que tant han progressat, del reclam publicitari. Hi ha, és veritat, veritables genis en la qüestió, que han estudiat cada color, cada ratlleta, cada lletra de cada paraula per tal de convèncer-me a mi, per exemple, que tal cosa és la que més s'adiu als meus desitjos, que tal espectacle és el que més em farà fruir o que tal idea és la més abel·lidora del món. Que conste: no ho dic amb ironia, sinó amb el gran respecte que m'inspira qual-sevol tècnica reeixida.

Aquestes persones que diuen aquestes coses se'n fan creus que, quan algú pensa en la necessitat d'encarregar un cartell, de seguida es repassi la llista dels artistes per veure quin serà més accessible.

La qüestió, em sembla a mi, és si donem prioritat a la bellesa o a l'eficàcia d'un cartell: pot ser lletgíssim i arrossegar la gent, tanmateix, o potser d'un abel·lesa plena, profunda, intensa, i, tanmateix, no atreure l'ull del passavolant, i si l'atreu, ser a causa de l'harmonia o la subtileza dels colors, però no de les coses que anuncia, que presenta o que vol difondre.

Tot això, és clar té algunes excepcions. Al País Valencià sobre tot —la referència a Josep Renau és inexcusable—. I sobretot si hom té l'encert de dedicar uns moments de la seva vida a mirar els cartells que Antoni Miró ens presenta en aquesta mostra, i que aplega la seva producció del 1965 al 1983. Una servidora, que no passa de «voyeuse» de l'art pictòric, i que es considera, per tant, una persona perfectament vulgar, és un bon exemple de com atreu la mirada cadascun d'aquestes cartells, de com resulta d'«irresistible» l'impacte visual, i com és d'evident que això ho aconsegueix Antoni Miró sense doblegar-se gens ni mica en les tècniques publicitàries i les seves hàbils insinuacions.

He de confessar que, de tota aquesta producció —tan imensa, tan aclaparadora en la seva abundor i qualitat—, a mi m'arriba directament al cor sobretot el cartellisme polític d'Antoni Miró. Es cert, les emocions que desperta la pintura són ben sovint indescriptibles. Un altre artista, aquest de la ploma, Martí i Pol, té uns versos, però, que un diria dedicats a aquests cartells d'Antoni Miró:

«Que és bo saber restar quan tot incita a desistir».

I, al mateix poema, diu:

*«Saber restar, vet aquí la consigna,
i preservar cadascú el petitíssim
terreny en què proclama, altiu, més vida».*

Ho diu, magistral, Martí i Pol. Ara mireu els cartells. digueu si no és cert que Antoni Miró fa exactament aquesta proposta...

Isabel Clara Simó

títol mostra: *Quan el mal ve d'Almansa, a tots alcauca!*

contingut: *Història del nostre poble mitjançant "les llances".*

ref tècnica: *Pintures llances/Objectes llances/Gràfica llances.*

autor: *Antoni ~~Alcázar~~ Miró*

loc: *Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia.*

adreça: *Sala d'Exposicions/R. Alborns, 8-Alcoi*

dates: *1 a 18 de Març del 1980/d'11 a 13 i 19 a 21 hores.*

INAUGURACIÓ:
1 DE MARÇ
A LES 19 HORES

DADES BIOGRÀFQUES

ANTONI MIRÓ nat a Alcoi el 1944, viu i treballa al Mas Sopalmó. La constant de la seua obra plàstica, situada dins de l'anomenat «Realisme Social», és un crit de denúncia, un clam per la llibertat, una continuïtat lluita pel retrobament popular de les arrels del seu poble, de llur identitat col·lectiva. Aviat esdevé capdavanter en la tasca de divulgació de l'art i la cultura mitjançant nombroses obres seriades. Organitza i recolta tota mena de manifestacions culturals de caire avantguardista i popular. El 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. El 1965 funda el Grup Alcoiart, amb Masia i Mataix i el 1972 el «Gruppo Denunzia», amb Rinaldi, Pacheco, Comencini i de Santi a Brescia. El 1964 realitza la primera de les seues sèries «Les Nues». El 1966 «La fama». El 1967 «Els bojos». El 1968-69 «Vietnam» i «Mort». El 1970-71, «Realitats» i «L'home». El 1972 «Amèrica negra» i el 1973 «L'home avui», seguidament «El dòlar» que comporta altres sub-sèries com «Les llances», «La senyera» i «Llibertat d'expressió». Des del 1980 «Pinture pintura», que resta en ple procés d'elaboració. Les seues obres estan representades a nombroses col·leccions, galeries i museus de tot arreu. El 1969, membre de Verein Berliner Künstler de Berlín. El 1971, Diploma d'Honor de la Corner Academy de Londres, membre de l'Institut i Acadèmia Internacional d'Autors de Panamà. El 1972, membre «Honoris Causa» de «Patronoster Corner Academy» de Londres i medalla d'or. El 1974, membre actiu de la Fundació Maeght de Saint-Paul (França). El 1978, Acadèmic d'Itàlia amb medalla d'or, «Accademia Italia delle Arti e del Lavoro». El 1979, invitat al «Convegno Nazionale degli Artisti, Salsomaggiore (Itàlia)». El 1980, distingit de «l'Accademie Culturelle de France», París. El 1981, Director Mostra Cultural del País Valencià, Alcoi. Membre titular de la Jeune Peinture-Jeune Expression, París. El 1982, Premi de gravat de l'Universitat d'Urbino.

MOSTRES

- 1965 Sala CEA (Alcoiart-1) Gener, ALCOI.- Sala CEA, Juny, ALCOI.- Salons Els Angels, Juliol, DENIA.- Soterrani Medieval, Agost, POLOP.- Pressó Segle XI, setembre, GUADALEST.- Montmartre, Set.- Octubre, PARÍS.- Casa Murcia-Albacete, VALENCIA.
- 1966 Circol Industria, Maig, ALCOI.- Elia Galeria, Juny, DENIA.- Soterrani Medieval, Agost-Setembre, POLOP.
- 1967 Sala Premsa, Març-Abril, VALENCIA.- Casa Municipal de Cultura, Juliol, ALCOI.- Soterrani Medieval, Agost-Setembre, POLOP.- Sala FAIC, Octubre, GANDIA.- Caixa d'Estalvis SE, Novembre, MURCIA.- Sala IT, Novembre, TARRAGONA.- Sala CAP, Novembre, ALACANT.- Museu Municipal, Desembre, MATARÓ.- Galeria Agora, Desembre, BARCELONA.
- 1968 Galeria d'Art, 6 Presencies, Abril-Maig, ALCOI.- Soterrani Medieval, Estiu, POLOP.- Galeria Niu d'Art, Juliol, LA VILA JOIOSA.- Sala Rotonda «Art del poble per al poble», V Congrès LF, Agost, ALCOI.- Woodstock Gallery, Novembre-Desembre, LONDRES (Anglaterra).
- 1969 Galeria Polop, Juliol, POLOP.- Shepherd House, Agost, CHADDERTON (Anglaterra).- Galeria Elia, Setembre, DENIA.- Central Hotel, Setembre, DOVER (Anglaterra).- Mostra simultània: Unesco, Casa Cultura, Reconquista, Desembre, ALCOI.
- 1970 Galeria CAP, Febrer, ALACANT.- Caixa d'Estalvis NSD, Març, ELX.- Galeria CAP, Abril, XIXONA.- Galeria Polop, Estiu, POLOP.- Galeria Darhim, Juliol, BENIDORM.- Hotel Azor, Agost, BENI-CASSIM.- Galeria Porcar, Setembre, CASTELLO.
- 1971 Sala CASE, Març, MURCIA.- Club Pueblo, Març-Abril, MADRID.- Sala Case, Juliol, ALBUFERETA.- Sala CASE, Juliol, BENIDORM.- Galeria 3, Agost, ALTEA.- Discoteca Mussol, Desembre, ALCOI.
- 1972 Galeria Novart, Abril, MADRID.- Galeria della Francesca, Maig, FORLI (Itàlia).- America negra mostra i espectacle, Novart, Maig, MADRID.- Galeria Bogarelli, Maig-Juny (Alcoiart-55) CASTIGLIONE (Itàlia).- BH Corner Gallery «Five Men Exhibitions», LONDRES (Anglaterra).- Galeria Alcoiarts, Desembre, ALTEA.
- 1973 Galeríes Multiples, Febrer, MARSELLA (França).- Galeria Aritza, Abril, BILBAO.- Sala Besaya, Maig, SANTANDER.- Art-Alacant, Nov.-Desembre, ALACANT.- Simultània Galeria Capitol i Sala UNESCO, Desembre, ALCOI.- Galeria Alcoiarts, Des. Gen. ALTEA.
- 1974 Sala Província, Març, LLEO.- Galeria Lo Spazio, Març-Abril, BRESCIA (Itàlia).- Palau Provincial, Novembre, MALAGA.
- 1975 Galeria Aritza, Maig-Juny, BILBAO.- Galeria Trazos-2, Juny-Juliol, SANTANDER.- Galeria Alcoiarts, Agost, ALTEA.- Grafikabinett, Setembre, HAGEN (Alemanya).- Galeria Canem, Octubre, CASTELLO.
- 1976 Spanish-American Cultural, Febrer-Març, NEW BRITAIN (Connecticut USA).- Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de Sueca, Març, SUECA.- Altos (permanent), ALACANT.- Crida Galeria, Desembre-Gener, ALCOI.
- 1977 Sala Gaudi, Març-Abril, BARCELONA.- Ajuntament de Monóver, mostra retrospectiva, Setembre, MONOVER.- Galeria La Fona, Novembre-Desembre, OLIVA.- Galeria Alcoi arts, Desembre, ALTEA.
- 1978 Fabrik K 14, graphic-retrospektive, Gener-Febrer, OBERHAUSEN (Alemanya).- Museu d'Art Contemporani de Sevilla, mostra retrospectiva, Maig, SEVILLA.- Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Concalls Populars de C.C., Maig, MURO.- Galeria Montgó, Juliol, DENIA.
- 1979 Saletta Esposizione Rinascita, Octubre, BRESCIA (Itàlia).- Galeria Alcoiarts, estiu, ALTEA.- Sala Cau d'Art, Desembre-Gener, ELX.
- 1980 Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, Les Llances, Març, ALCOI.- Sala Canigó, Març-Abril, ALCOI. Biblioteca de Carfenedolo, Mostra gràfica, Març, CARFENEDOLO (Itàlia).- Galeria 11, Abril-Maig, ALACANT.- La Casa, Galeria d'Art, Mostra retrospectiva, Juny-Juliol, LA VILA JOIOSA.- Galeria La Fona, Juliol, OLIVA.- Galeria Alcoiarts, Agost-Setembre, ALTEA.- Sala d'exposicions de l'Ajuntament, Homenatge a Salvador Espriu (amb Azorin), Setembre, LA NUCIA.
- 1981 Galeria Ambito, Amics de la Cultura del País Valencià, Desembre, MADRID.
- 1982 Graphic-Retrospektive, Kulturverein der Katalanisch Sprechenden, Maig-Juny, HANNOVER (Alemanya).- Roncalli Haus, Mostra retrospectiva, Agost, WOLFENBUTTEL (Alemanya).- Lister-Turm Freizeitheim, Setembre, HANNOVER (Alemanya).

PREMIS

- 1960 VII Mostra de Pintura, Escultura i Dibuix, 1.º Premi, Exssm, Ajuntament d'ALCOI.
- 1961 XVIII Exposició d'Art, 3.º Premi, ALACANT.
- 1962 Primer Certamen Nacional d'Arts Plàstiques, ALACANT.- Certamen de Pintura, 1.º Premi, ALACANT.- Menció Honorífica al Certamen d'Art, ALACANT.
- 1963 VIII Expo. Pintura CEA, Premi Brotons, ALCOI. Selecció certamens a MADRID.
- 1964 VI Certamen d'Art, 2.º Premi, ALACANT.
- 1965 V Saló de Tardor, Premi de la CAP, ALCOI.- VII Saló de Març, Museu Hist., VALENCIA.
- 1966 Casa Municipal de Cultura, Saló de Tardor, ALCOI.
- 1967 I Bial de Pintura, Exssm, Ajuntament, ALCOI.- VIII Saló de Març, VALENCIA.- VII Saló de Tardor, 2.º Premi, Casa Municipal de Cultura, ALCOI.
- 1968 IX Saló de Març, Art Actual, VALENCIA.- I Expo. pintors espanyols, CIEZA.
- 1969 II Bial Internacional de Pintura, ALCOI.- X Saló de Març, Art Actual, VALENCIA.- I Certamen Diputació Provincial «Castell S. Barbara», adquisició obres museu, ALACANT.- VIII Premi Dibuix J. Miró, Palau de la Virreina, BARCELONA.- The Dover Carnival, DOVER (Anglaterra).- VIII Saló de Tardor, Premi CMC, ALCOI.
- 1970 XI Saló de Març, VALENCIA.- IX Premi Int. Dibuix J. Miró, Col. Arquitectes, BARCELONA.- Certamen Arts Plàstiques «Castell S. Barbara», adquisició obres museu, ALACANT.- XXVII Expo. Pintura, SOGORB.- Finalista Premi «Tina», BENIDORM.- VII Saló Nacional de Pintura, MURCIA.
- 1971 III Bial Internacional de Pintura, adquisició obra-fons museu, ALCOI.- I Certamen de Pintura Mural, ALTEA.- XII Saló de Març, VALENCIA.- III Bial Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).- X Premi Dibuix J. Miró, Col. Arquitectes, BARCELONA.- Galeria Adrià, BARCELONA.- PAA Culturals, GIRONA.- B.H. Corner Gallery, «Saló Internacional d'Hivern», Diploma d'honor, LONDRES (Anglaterra).
- 1972 XI Premi Int. Dibuix J. Miró, BARCELONA.- II Mostra Internazionale di Pittura e Grafica, «Medalla d'Ors» Diploma, Teatre Sala Dante, NOTO (Itàlia).- Mostra Premis, SICILIA (Itàlia).- Deixa de participar a certàmen.
- 1973 No participa a certamens de tipus competitiu.
- 1974 Vtz. International Print Biennale, CRACOVIA (Polònia).- I Saló de Primavera, Medalla de plata, VALENCIA.- I Certamen Int. de Pintura, MALLORCA.- Ibizagràfic-74, Museu d'Art Contemporani, ELVISSA.- IV Bial Internationale de Merignac, MERIGNAC (França).- XIII Premi Int. Dibuix J. Miró, BARCELONA.- I Bial Nacional de Pintura, OSCA.- IV Saló de Tardor, 1.º Menció i Medalla de Bronze, SAGUNT.- Premi Pintura Fundació Guel, BARCELONA.- Ora e sempre resistenza, Palazzo del Turismo, MILA (Itàlia).- Mostra Internacional d'Arts Gràfiques, Menció Honorífica, VALENCIA.
- 1975 Ora e sempre resistenza, Circolo di Via De Amici, MILA (Itàlia).- II Certamen Internacional, MALLORCA.- Premis Serie, MADRID.- II Nacional de Pintura, TEROL.- V Bial Internacional del Esport, 1.º Medalla, VALENCIA.- II Premi de dibuix S. Jordi, BARCELONA.- XIV Premi Int. J. Miró, BARCELONA.- Paix-75-30-ONU, Pavillon d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslàvia).- I Bial de Pintura Contemporània, BARCELONA.- V Saló de Tardor de Pintura, 1.º Premi, Medalla d'Or, SAGUNT.- III Bial Província de León, LLEO.- Concurs Nacional de Pintura, Finalista, ALCOI.
- 1976 VI Miedzynarodowe Biennale Grafiki Kraków, CRACOVIA (Polònia).- Convocatòria d'Arts Plàstiques, adquisició obra per a Museu Diputació Provincial, ALACANT.- Ibizagràfic-76, Museu Art Contemporani, ELVISSA.- I Certamen Internacional de Lanzarote, LANZAROTE (Canaries).- I Certamen de Pintura, PEGO.- II Bial d'Art, PONTEVEDRA.- I Bial Nacional d'Art, Medalla commemorativa, OVIEDO.
- 1977 Premio Nazionale di Pittura, Centro de Arte Elba, 1.º Trofeu Elba, PALERMO (Itàlia).- Mostra Palacio de Manzanera el Real, MADRID.
- 1978 VI Premio Internazionale di Grafica del Pomero, RHO (Itàlia).- 7 Biennale Internationale de la Gravure, CRACOVIA (Polònia).
- 1979 Grafik Biennale Heidelberg, HEIDELBERG (Alemanya).
- 1980 VIII Miedzynarodowe Biennale Grafiki Kraków, CRACOVIA (Polònia).
- 1982 Prima Biennale di Pittura e Grafica, Ente Siciliano Arte e Cultura, SIRACUSA (Itàlia).- La X Bial d'Elvissa, Ibizagràfic-82, Museu d'Art Contemporani, ELVISSA.- Piccola Europa, XXXII Rassegna di Pittura, Scultura, Grafica, Musei d'Arte Moderni, Premi de gravat «Universitat d'Urbino, Sassoferrato, ANCONA (Itàlia).

COL·LECTIVES

- 1967 Palau de la Bailia, Ceràmica de pintors i escultors valencians, VALENCIA.
- 1968 Jove Pintura, Unesco, ALACANT.- Jove Pintura, Penya Il·licitana, ELX.- Niu d'Art, Pintura i Escultura, LA VILA JOIOSA.- Alicart-1, Casa Azorin, DENIA.- Alicart-2, P. Il·licitana, ELX.- Jove Pintura, Centre Recreatiu, PETRE.
- 1969 Obres X Saló de Març, CAP, ALACANT.- Galeria Arrabal, CALLOSA D'ENSARRIA.- XIII Saló de Març, Museu d'Art Modern, BARCELONA.- III Exposub de Pintura, Hort del Xocolater, ELX.- Verein Berliner Künstler, Grafik-Plastik, BERLIN (Alemanya).- Plàstica d'Alcoi, Galeria Papers Pintats, ALCOI.
- 1970 Sala Devesa, 14 Pintors, ALACANT.- Verein Berliner Künstler, BERLIN (Alemanya).- Maison Billaud, FONTENAY-LE-COMPTÉ (França).- Expo. Art Contemporani, Galeria Arteta, Grup Indar, SANTURCE.- Expo. Estiu, V.B.K., BERLIN.- I Expo. Collectiva, Sala Puntal, SANTANDER.- Collectiva Circol Belles Arts, VALENCIA.- En-Art, I, Sala Art i Paper, ELX.- Mostra Nadal V.B.K., BERLIN.
- 1971 Expo. Art a Valbonne, VALBONNE (França).- 2.º Col. Sala Puntal, SANTANDER.- Expo. de poemes il·lustrats, T Santa Polia, ALACANT.- Expo. Col. Escola Nautica, PORTUGALETE.- Estiu d'Art a Santa Pola, SANTA POLA.- XX Expo. Nacional, MONOVER.- I Expo. Art, VILLENA.- Biennale Internationale-71, Corner Gallery, LONDRES.- Femina-71, Verein Berliner Künstler, BERLIN.- Expo. a Picasso, Unesco, ALACANT.
- 1972 Mostra d'Artistes Alcoians, Sala AAAS, ALCOI.- Civico Museo di Milano, «Omaggio alla Comune di Pavia», MILA (Itàlia).- Subhasta La Salle, Reconquista, ALCOI.- Sala Reale delle Cariatidi, «Amnistia que trata de Spagna», MILA (Itàlia).- XXI Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra d'Art Espanyol Contemporani, Alcoiarts, ALTEA.- I Expo. Nacional, VILLENA.- Palacio de Cristal, Arretur-72, MADRID.- Expo. Collectiva, Galeria Alcoiarts, ALTEA.- Mostra Anyal, Verein Berliner K. BERLIN.- Galeria Internacional d'Art, APSA, MADRID.- Homenatge a Millares, Alcoiarts, ALTEA.- Sala Laurana, Teatro Sperimentale, «In occasione del Festival Internazionale del Cinema di Pesaro», Mostra «Omaggio» al Gruppo Denunzia, PESARO.

1973 Homenatge a Millares, Sala CAP, ALACANT.- Art-Altea, Expo. Inaugural, ALTEA.- Libreria Internazionale, «Grafica Politica Spagnola», MILA.- Verein Berliner Künstler, BERLIN.- Arizta-2, LAREDO.- Homenatge a Joan Miró, Novart, MADRID.- En Art-2, Hort del Cura, ELX.- II Mostra Nacional de VILLENA.- XXII Expo. Nacional «Centenari Azorin. Adquisició obra Museu, MONOVER.- II Mostra d'Arts Plàstiques, BARACALDO.- XXIII Resgna International de Pittura, «GB Salvi e Piccola Europa», Omaggio Gruppo Denunzia, SASSOFERRATO (Italia).- Expo. III Aniversari Galeria Novart, MADRID.- Artisti d'Avanguardia per la Resistenza Cilena, Studio Brescia, BRESCIA (Italia).- Sala Unesco, Expo. Inaugural, ALCOI.- Procés a la Violència, Esti-Arte, MADRID.- Procés a la Violència, Alciarts, ALTEA.- Procés a la Violència, Galeria Nova Gràfica, BARCELONA. Associazione Artisti Bresciani, BRESCIA.- Palazzo del Parco, BORDIGHERA.- Sala Comunale, ANGIARI (Verona).- Sala «Omaggio al Gruppo», SASSOFERRATO.- Artisti d'Avanguardia, BRESCIA.

1974 Procés a la Violència, Galeria Studium, VALLADOLID.- Homenatge O. Espià, Club Urbis, MADRID.- Procés a la Violència, Sala Tahor, LES PALMES DE GRAN CANARIA.- Mostra sobre Xile, ESTO-COLM (Suecia).- Noi i el Cile, Centro Civico, Comune di Milano, MILA (Italia).- Mostra della Resistenza, Sala AAB, BRESCIA (Italia).- XXIII Exposició Nacional de Pintura, MONOVER.- Centro Internazionale di Brera, Mostra-Asta Itinerante, MILA (Italia).- Cercle Industrial, Mostra Subhasta, ALCOI.- Galeria Alciarts, Art d'Avanguardia, ALTEA.- Procés a la Violència, Galeria Set i Mig, ALACANT.- Mostra Realitat-2, Galeries: Península, Machado, Osma, MADRID. Libreria Feltrinelli, PARMA.- Sala Comunale, Casaleone (Verona).- Sallone della Cooperativa, PEDEMONTE (Verona).- Libreria Feltrinelli, BOLOGNA.- Mostre della Resistenza all'A.A.B., BRESCIA.- Mostra per Spagna libera, MILANO.

1975 Galeria Añiñón, «Entre la abstracción y el realismo», MADRID.- Galeria de Arte Málaga, Expo. de Gráfica Contemporánea, MALAGA.- Expo. Subhasta, Escola T.S. d'Arquitectura, SEVILLA.- Grup teatre «Mama Meteco», Hotel Covadonga, ALACANT.- Nova Figuració Alcantina, Sala CASE, ALACANT.- Errealitate-Hiru, Galeria Arizta, BILBAO.- Expo. rotativa barris obrers amb altres activitats culturals, VALLADOLID.- Associació de veïns Aluche, org. APSA i AIAP, MADRID.- Galeria Punto, VALENCIA.- Galeria Laietana, Nobles del Paper, BARCELONA.- Galeria Montgó, Artistes Valencians, DENIA.- Expo d'Art, Palau Municipal, VILLENA.- XXIV Expo. Nacional, MONOVER.- Mostra de Pintura, Ajuntament, ALTEA.- Plàstica Alcantina Contemporània, ALACANT.- La Spagna e il Cile nel cuore, Galleria AAB, BRESCIA (Italia).- Casa Museu d'Antequera, 20 pintors contemporanis, MALAGA.- Expo. Subhasta, Cap Negret, ALTEA.- Contribució a la ceràmica, Galeria Alfaiar, MADRID.- Aportació a la Ceràmica, Galeria Trazos-2, SANTANDER.- Ceràmica de Majadahonda, 23 artistes, Galeria Arizta, BILBAO.

Ora e sempre Resistenza, MILANO.- Esposizione didattica alla scuola Media Gozzano, TORINO.- Galleria lo Spzio, BRESCIA.- 26.ª Mostra d'Arte Contemporanea «Conscienza e ribellione», TORRE PELLICE.- Museo Nacional de Arte Moderno, L'AVANA (Cuba).- La Spagna e il Cile nel Cuore, BRESCIA.- Mostra per la Spagna libera, BRESCIA.- Mostra per la Spagna libera, BOLOGNA.- Casa del Popolo «E. Natali», BRESCIA.- Centro Internazionale d'Arte, BARI.- Sala Comunali, TRAVAGLIATO.- Salone delle Terme, BOARIO TERME.- Scuole Comunali, CEVO.- Circolo Gramsci, CEDEGLO.- Sale Comunali, DARFO.- Circolo Arci, RODENGO-SAIANO.- Sale Comunali, MALONNO.- Biblioteche Comunali, MANERBIO.- Sale Comunali, REZZATO.

1976 Plàstica-76, Banc d'Alcant, ALACANT.- Trazos-2, Expo. col·lectiva permanencies, diset artistes, SANTANDER.- Fons d'Art, Fundació Joan Miró, BARCELONA.- Fons d'Art, mostra itinerant (Diari Avui) PAISOS CATALANS.- Els altres 75 anys de pintura valenciana, primera mostra; Galeries: Temps, Val i 30 i unu, VALENCIA.- Mostra itinerant, Els altres 75 anys, PAIS VALENCIA.- Homenatge dels Pobles d'Espanya a Miquel Hernández, mostra itinerant i diversos actes arreu de l'Estat Espanyol.- Fontana d'Or, Fons d'Art, GIRONA.- Galeria 11, col·lectiva inaugural, ALACANT.- Art Lanuza, col·lectiva inaugural, ALTEA.- Art Lanuza, col·lectiva, POLOP.- 3.ª Exposició Nacional d'Art, Palau de l'Ajuntament, VILLENA.- Retrospectiva 1975-76, Trazos-2, SANTANDER.- Expo. de Senigrafia i Aiguafort, Sala Lau, VILLENA.- Homenatge a Rafael Alberti, Galeries: Adrià, Dau al Set, Eude, Gaspar, 42 i Maeght, BARCELONA.- Exposició Homenatge a Miquel Hernández, Sala Agora, MADRID.- Galeria Arizta, Errealitate Baten Kronikak, BILBAO.- Selecció d'obres gràfiques, mostra col·lectiva, Galeria Juana Mordó, MADRID. Galeria d'Arte «Settanta», GALLARATE.- Sale Comunali, MALCESINE.- Circolo Culturale CSEP, S. STINO DI LIVENZA.- Galleria Kursaal, IESOLO LIDO.

1977 «Wo Unterdrückung Herrscht, Wachst der Widerstand», Ortsgruppe der VSK Köln, COLONIA (Alemanya).- Pintors actuals alcoians, Sala Art-Alcoi, inaugural, ALCOI.- XIV Saló de Marc, (d'artistes premiats) Galeria d'Art Ribera, VALENCIA.- Homenatge a Hernández, Université St. Etienne, ST. ETIENNE (França).- Université Tours, TOURS (França).- Galeria Crida, ALCOI.- Galeria Arizta, BILBAO.- Art Valencian d'Avanguardia, BENIDORM.- Galeria 11, ALACANT.- Trazos-2, SANTANDER.- Col·lectiva d'Estiu, Galeria 11, ALACANT.- Festa Popular, ALTEA.- Club Amics Unesco, ALCOI.- Amics del Saharà, ALACANT.- Festa del PC, MADRID.- Museu Internacional Allende, Mercado Lanuza, SARAGOSSA.- Homenatge a Picasso, MALAGA.- Set Aspectes de la Situació de l'Horme, ELX.- Artistes Plàstics del País Valencià, ALACANT.- Homenatge Abat Escarré, Palau de la Virreina, BARCELONA.- Galleria La Loggia, Comune di Motta di Livenza, MOTTA (Italia).- Gruppo Denunzia, Mostre itineranti in PORTOGALLO, CUBA, URSS, GERMANIA ORIENTALE.

1978 Realisme Social, Galeria Punto, VALENCIA.- Pintors Alcoians, Sala Art-Alcoi, ALCOI.- Sala CAP, ALACANT.- Museu de Granollers, Homenatge Escarré, GRANOLLERS.- Cap Negret, ALTEA.- Casa Municipal de Cultura, ALCOI.- Casa de Colón, Museu Int. Allende, LAS PALMAS.- Castillo de la Luz, LANZAROTE.- Colegio de Arquitectos de Canarias, TENERIFE.- La Ciudadela, PAMPLONA.- Museu Int. Allende, GRANADA.- Museu Int. Allende, EIVISSA.- Museu Int. Allende, MALAGA.- Casa de Cultura, Sala Roc, Homenatge Escarré, Valls.- Sala Fontana d'Or, Homenatge Escarré, GIRONA.- Galeria La Fona, OLIVA.- La Premsa, Galeries: Yerba, Chis, Zero, Acto, Villacis, MURCIA.- Ateneu de Denia, DENIA.- Pro Club Unesco, Sala CAAM, ALACANT.- Sala Lau, VILLENA.- Expo. Homenatge Abat Escarré, MANRESA.- Museu Provincial Tèxtil, Homenatge Escarré, TERRASSA.- Miniatures, La Fona, OLIVA.- Permanencies, Galeria 11, ALACANT.- Panoroma-78, Museo de Arte Contemporáneo, MADRID.- Palau Municipal, VILLENA.- Fidelitat a un poble Homenatge Escarré, SABADELL.- Mostra d'Art del País Valencià, Conselleria de Cultura, Hort del Xocolater, ELX.- Caixa d'Estalvis, SAGUNT.- Ajuntament, MONOVER.- Torroè Bernard, BENICASSIM.- Ajuntament Vell, YATOVA.- Sala de l'Escola, ALMUSAFES.- Ateneu Cultural, CARLET.- Cercle Setabense, XATIVA.- Ajuntament, SILLA.- Sala d'Art, VALL D'UXO.- Aula de Cultura, ALUDIA DE CRESPINS.- Grup Escolar, VILLAR DEL AZOBISPO.- Aula de Cultura, BENIGANIM.- Caixa d'Estalvis, XABIA.- Museu Municipal, MONTCADA.- Barri Torrefiel, VALENCIA.- Museu Històric, Museu de la Resistència S. Allende, VALENCIA.- Sala Spectrum, Expo. Anti-imperialista, SARAGOSSA.- Festa Sant Joan, ALTEA.- Petits Formats, Galeria 11, ALACANT.- Sala d'Art Caniò, ALCOI.

1979 Palazzo delle Manifestazione, Mostra Permanente Internazionale, SALSSOMAGGIORE (Italia).- Projecte Secanos, LORCA.- Museu Popular d'Art Contemporani, VALENCIA.- Art Gràfic Valencià, Canigó, ALCOI.- Setmana Cultural del P.V., PARIS.- Fi de temporada, Sala Canigó, ALCOI.- Fira de l'Art, ELX.- Palau Municipal, VILLENA.- Expo. Anti-imperialista, VALENCIA.- Avantguarda Plàstica del País Valencià, BENIDORM.- Homenatge Adrià Carrillo, ALCOI.- Cau d'Art, ELX.- Homenatge Machado, CULLERA.- Sala Goya, Expo. Anti-imperialista, SARAGOSSA.- Club Unesco, Expo. Anti-imperialista, MADRID.- Palau Virreina, Expo. Anti-imperialista, BARCELONA.- Petit Format, Galeria Canem, CASTELLO.- Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA.- Expo. Miniatures, La Fona, OLIVA. Primera Setmana Cultural d'Altea, ALTEA.

1980 II Mostra Permanente, Pinacoteca d'Arte Antica a Moderna, SALSSOMAGGIORE (Italia).- Amnesty International, Sala Parpalló, VALENCIA.- Investigació en la Plàstica Alcantina, La Caixa, Institut IEA, ALACANT.- Tretze Artistes del País Valencià, Sala Municipal, LA VALL DE TAVERNES.- Temporada 79-80, Galeria 11, ALACANT.- Avantguarda Plàstica del País Valencià, Galeria Art-Lanuza, ALTEA.- Art Seriat, Festes d'Agost, ELX.- Expo. Artistes Contemporanis, Galeria Arrabal, CALLOSA D'EN SARRIA.- Expo. Anti-imperialista a: La Corrala, MADRID.- AAVV, IRUN.- AAVV, TEROL.- Facultat d'Econòmiques, MADRID.- AAVV Peñuelas, MADRID.- Ajuntament, GAVA.- Escola d'Estiu Rosa Sensat, Universitat de Ballterra, BARCELONA.- Ajuntament, SANTA COLOMA GRAMNET.- AAVV, ESPLUGUES.- Col·lectiu Artistes, SANT ANDREU.- Institut Jovellanos, Astúries, GILJON.- Institut Vell, Sala Fidel Aguiar, GIRONA.- Casa de Cultura, CORNELLA DE LLOBREGAT.- Sala de Belles Arts, SABADELL.- Cooperativa, SABADELL.- AAVV, HOSPITALET.- Segona mostra, Palau Virreina, BARCELONA.- Ajuntament, S. M.ª BARBENA.- Sant Jordi, BARCELONA.- Ajuntament de Parla, MADRID.- Un segle de Cultura Catalana, Palau Velázquez, Ministeri de Cultura, MADRID.- Fira d'Art, Sala Canigó, ALCOI.- 1.ª Mostra de Pintures, barri Torrefiel, Casa del Poble, VALENCIA.- Petits formats, Galeria 11, ALACANT.- Fira de l'Art, Caixa Rural de Sant, MONOVER.- Homenatge a Cubells, la Caixa, ALACANT.- 150 Artistes per i Laboratori Fiat, Palazzo Lascari, TORINO (Italia).- Galeria Arte al Dia, Trajectòries-80, PARIS (França).

1981 Spanish Institut, Trajectòries-80, LONDRES (Anglaterra).- Vuit Gravadors Valencians, Sala d'Art Canigó, ALCOI.- Mostra Cultural del País Valencià, Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.- Contemporary Spanish Art, The Hugh Gallery and Municipal Gallery of Modern Art, DUBLIN (Irlanda).- Trajectòries-80, Spanish Institut, MUNICH (Alemanya).- Art-81, Fira Internacional de Mostres, BARCELONA.- Premiere Convergence Jeune Expression, Hall International, Parc Floral, PARIS (França).- Col·lectiva d'Art, Galeria Montgó, DENIA.- Mostra Pro-Monument Martiris de la Llibertat, ALACANT.- Amnesty International, MADRID.- Spanisches Kulturinstitut Wien, Trajectòries-80, VIENNA (Àustria).- La Fira, homenatge a Picasso, MONOVER.- «Mostra Art-Paper», ALCOI.- Sala CAP, Ajuntament, MURO.- Ajuntament, ALGEMESI.- Ajuntament, ONTINYENT.- Ajuntament, PICANYA.- Ajuntament, SANTA POLA.- Palau Comtal, COCENAINA.- Museu d'Art, ELX.- Ajuntament, AIGUES DE BUSOT.- Ajuntament, SAX.- Ajuntament, SEDAVI.- Ajuntament, BETXÍ.- Setmana Cultural PV, Ajuntament, ALACANT.- Ajuntament, RIBAROJA.- Sala de l'Ajuntament, LA VALL DE TAVERNES.- Ajuntament, MASSANASSA.- Caixa CAP, MUTXAMEL.- Caixa de la CAP, SANT JOAN.- Ajuntament, PUÇOL.- Ajuntament, BENIGANIM.- Trajectòries-80, Institut d'Espanya, NAPOLIS (Italia).

1982 Institut Reina Sofia, Trajectòries-80, ATENAS (Grecia).- Galeria d'Arte «Levni», Trajectòries-80, ANKARA (Turquia).- Arterder-82, Mostra Internacional d'Art Gràfic, BILBAO.- Alcoi en defensa de la cultura, la Caixa, ALCOI.- Centre Cultural «Artatürk», Trajectòries-80, ESTAMBUL (Turquia).- 40 Years of Spanish Art, Jordan National Gallery of Fine Arts, AMMAN (Jordània).- Fons d'Art IEA, la Caixa, ALCOI.- La Figuració, Sala Ministeri de Cultura, ALACANT.- Dibuxos i Gravats, Ministeri de Cultura, ALACANT.- «Mostra Art-Paper» a: Sala Amics de la Cultura, NOVELDA.- Ajuntament, ROCAFORT.- Caixa d'Estalvis Provincial, PEDREGUER.- Sala de la CAP, BENIDORM.- Sala de la CAP, ALTEA.- Ajuntament, MONOVER.- Sala Inescop, ELDA.- Palau Municipal, GANDIA.- Centre Cultural Castallut, CASTALLA.- Sala Ajuntament, VILLENA.- «Bihirasi Institute of Modern Art», Trajectòries-80, BANGKOK (Tailàndia).- Spanish Embassy, Trajectòries-80, SEUL (Corea Sur).- University of Toronto, Art Català Contemporani, TORONTO (Canadà).- Expocultura, Palau Congressos, BARCELONA.- Boston Public Library, Setmana d'Art Català, BOSTON (USA).- Trajectòries-80, Consell Indi de Relacions Culturals, NUEVA DELHI (Índia).- Spanish Institut, Trajectòries-80, CANBERRA (Austràlia).

MUSEUS

Museu d'Art Modern de Barcelona, BARCELONA.
Museo de Arte Contemporáneo de Bilbao, BILBAO.
Museu Municipal de Mataró, MATARÓ.
Museum Oldham, LANCASHIRE (England).
North Chadderton Modern School, LANCAS (England).
Museu d'Art Contemporani de Vila-Famés, VILA-FAMES (Castelló).
Museu Palau de la Diputació d'Alacant, ALACANT.
Collection Nims Tiptoe, LONDON (England).
Comune di Parigi, MILANO (Italia).
Museu de Pintura «Azorin», MONOVER.
Museo de Arte Contemporáneo de León, LEÓN.
Comune di Pesaro, PESARO (Italia).
Musei d'Arte Moderna di Sassoferrato, SASSOFERRATO (Italia).
Museo de Arte (Palacio Provincial), MALAGA.
Museu d'Art Contemporani d'Eivissa, EIVISSA (Illes Balears).
Casa Municipal de Cultura i Ajuntament d'Alcoi, ALCOI.
Museo de Arte Moderno del Altoaragón, HUESCA.
Musée d'Art a Łódź, LODZ (Polonia).
Museo Nacional de Arte Moderno, LA HABANA (Cuba).
Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, SEVILLA.
Musée d'Art Slovenj Gradec, SLOVENIE (Iugoslavia).
Muzeum Narodowe w Kraków, CRACOVIA (Polonia).
Museo de Arte Contemporáneo de Lanzarote, LANZAROTE (Illes Canàries).
National Museum in Bytom, BYTOM (Polonia).
Museo Internacional de la Resistencia Salvador Allende (Itinerant).
Palazzo delle Manifestazioni, Accademia delle Arti e del Lavoro, SALSSOMAGGIORE (Italia).
Museu Int. Escarré, Minories Ètniques i Nacionals, CATALUNYA NORD (França).
Fundació Miró, Fons d'Art «Avui», BARCELONA.
Museu d'Art Contemporani d'Elx, ELX.
Museu d'Art Contemporani dels Països Catalans, BANYOLES (Girona).
Museu de Tenerife, Fons d'Art ACA, TENERIFE (Illes Canàries).

ANTONI MIRÓ

Mostra recull de cartells impressos des del 1965

Organitza: Associació Cultural Alcoià Comtat i
Acció Cultural del País Valencià

Dia 1 de Juny inauguració a càrrec de Francesc Bernàcer,
a les 20 hores i presentació de la Associació Cultural Alcoià Comtat

Horari: 17-21 hores, tots els dies, excepte festius

1 a 17 de Juny 1983.

CENTRE MUNICIPAL DE CULTURA

SALA D'EXPOSICIONS - AVINGUDA PAÍS VALENCIÀ - ALCOI

DISSENY: ANTONI MIRO - D.L. A.207-1983 - GRÁFIQUES DIAZ, S.L. ALACANT